

De Groene Hand

Het blauwvonk mysterie

Vormgeving: Petra Gerritsen, www.spletters.nl
Omslagillustratie: Jan Cleijne

www.susanteksten.nl/kinderboeken
www.aerialmediacom.nl
www.facebook.com/Aerialmediacompany

ISBN 978 94 026 0182 4
NUR 282

© 2017 tekst en illustraties: Susan van 't Hullenaar
© 2017 Nederlandstalige uitgave: Aerial Media Company bv, Tiel
1ste druk

Blijf op de hoogte van het laatste nieuws over onze producten en auteurs!
Schrijf je in op onze nieuwsbrief op www.aerialmediacom.nl.

Aerial Media Company bv
Postbus 6088
4000 HB Tiel

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16 Auteurswet 1912, juncto het Besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 3060, 2130 KB, Hoofddorp). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken dient men zich tot de uitgever te wenden.

Susan van 't Hullenaar

DE GROENE HAND #3

Het blauwvonk mysterie

AERIAL MEDIA COMPANY

Daniel

Anniek

Flora

Hilde

Fabio

Inhoud

1	De Groene Hand vergadert	7
2	Twan en Jerry	10
3	Oude verrassing	12
4	Mysterie Maurits	14
5	Op de jaarmarkt	16
6	Een geheimzinnige voorspelling	18
7	De Groene Hand is werkloos	21
8	Bij de Zuiderplas	23
9	Een vreemde vondst	26
10	Boef is ziek	29
11	Wel of niet doen?	31
12	Blauwvonk	34
13	Flora redt een leven	38
14	Een middeleeuwse ziekte	42
15	Op zoek naar nieuws	46
16	Vlekken en wezens	49
17	Verkeerd type	53
18	Inbraak	56
19	Op jacht naar sporen	59
20	Wartaal	63
21	Zorgen en voorpret	66
22	Meester Simon stort in	69
23	Naar Ondine	72

24	Geen moeilijke vragen	76
25	Dwaallichtje	78
26	Zoeken in het donker	84
27	Duistere figuur	87
28	Alles op een rij	90
29	Post voor Twan	95
30	Maurits op de vlucht	98
31	Spanning op het gemeentehuis	102
32	De burgemeester drinkt	106
33	Geheim recept	108
34	Genezen (volgens oude krachten)	111
35	Er klopt iets niet	113
36	In het hol van de leeuw	116
37	Eeuwenoude boeken	120
38	Gif	124
39	Een maand te vroeg?	126
40	Ontmaskerd	129
41	Aandachttrekster	132
42	Bittere koekjes	135
43	Laatste kaart	139
44	Verdwenen in de vlammen	143

De Groene Hand vergadert

‘Au!’ roept Flora. ‘Brandnetels,’ sputtert ze meteen daarna. Ze wrijft met haar hand over haar been en sleept haar fiets een stukje weg van de planten.

Hilde zet haar fiets tegen een dikke boomstam en wijst naar een grasveldje tussen de bomen. Haar vlechten lichten wit op in de felle zon.

‘Zullen we daar gaan zitten? Zonde toch, om nu met de Groene Hand binnen te vergaderen?’

De Groene Hand is een geheime club van vijf kinderen. Ze doen spannende dingen, zoals geheime vergaderingen houden en mysteries oplossen. De club heeft een eigen schuilplaats: het ijshuis. Dat zit half onder de grond in een heuveltje in het bospark, bij het kasteel. Het ijshuis heeft geen ramen. Vroeger bewaarden de bewoners van het kasteel er ijs uit de kasteelvijver. Maar nu staat het al jaren leeg. Het is een perfect clubhuis voor De Groene Hand.

Anniek, Daniël en Fabio staan ongeduldig bij de ingang van het ijshuis.

‘Juist lekker koel binnen,’ roept Fabio. ‘Ik zweet als een gek!’

‘Binnen is het veiliger,’ zegt Anniek. ‘Buiten zijn er misschien wandelaars die ons kunnen horen.’

‘Een clubhuis is een clubhuis,’ beslist Daniël. ‘En ik heb mijn zaklamp niet voor niets meegenomen.’

Binnen ploft iedereen op de oude matras en de kussens. Anniek heeft het groene clubschrift al opengeslagen. Daarin schrijft ze alle belangrijke zaken op.

‘Hebben jullie nog verdachte dingen gezien?’ vraagt ze.

‘Niet echt,’ zegt Flora. Ze bestudeert de brandnetelbultjes op haar been.

‘Er zijn toch klimrekken kapot gemaakt op het schoolplein?’ bedenkt Fabio.

‘Dat is al opgelost,’ weet Daniël. ‘De ouders gaan de reparatie van hun zakgeld betalen.’

‘De kat van mijn burens is weggelopen,’ zegt Anniek. ‘Misschien kunnen wij hem zoeken?’

‘Een kat opsporen? Dat is toch niets voor ons?’ lacht Hilde hard.

‘Waarom niet?’ vraagt Flora.

‘Een weggelopen kat is toch geen mysterie? Meestal komen die beesten uit zichzelf weer terug.’

Fabio en Daniël zijn het met Hilde eens.

‘We kunnen toch helpen zoeken? Posters maken ofzo?’ zegt Flora. ‘Dat is tenminste iets. Weten jullie iets beters?’

Niemand kan iets verzinnen. Er is gewoon niets gebeurd in het dorp.

‘Misschien gebeurt er volgende week wel wat, tijdens het Midzomerfestival,’ bedenkt Fabio.

‘Vast niet. Dat festival is altijd hetzelfde,’ zegt Hilde. ‘Ieder jaar twee weken lang allerlei activiteiten. Die veranderen nooit.’

‘Zijn er misschien nog verdachte mensen die we in de gaten moeten houden?’ vraagt Anniek hoopvol.

Flora denkt na. Ze heeft eigenlijk niet zo goed opgelet de laatste dagen. Deed er iemand vreemd? Nee toch? Hoewel...

‘Trudy misschien,’ zegt ze. ‘Gisteren zag ik haar een paar grote glimmende zwarte plastic tassen uit haar auto halen. Er stonden zilveren letters op.’

Trudy is de moeder van hun klasgenoot Maurits. Ze woont tegenover Anniek. Maurits is niet Flora’s grootste vriend. Maar Trudy vindt ze al helemaal niet aardig. Ze ziet er heel streng uit. Zeker in haar nette, donkerblauwe, lange jas. Zo een die detectives dragen. Trudy doet altijd arrogant en weet alles beter. Bij het vorige avontuur van De Groene Hand* dacht Flora dat Trudy iets te maken had met een gestolen beeld.

Tijdens dat avontuur had Flora ál haar Groene Hand-eigenschappen nodig om het raadsel op te lossen. Ze moest dapper zijn, en slim, handig, daadkrachtig en aardig. Net als de andere clubleden.

Trudy bleek uiteindelijk onschuldig. En toch vertrouwt Flora haar nog steeds niet. Ook de rest vindt de zwarte tassen van Trudy verdacht. Ze besluiten om haar in de gaten te houden.

* Zie De Groene Hand deel 2, Het beeld van Raban

2

Twan en Jerry

‘Jongens pak je geschiedenisboek maar,’ zegt meester Simon. ‘Het wordt een drukke...’

Klop! Klop!

De meester kijkt verstoord naar de deur.

Nog voor hij iets kan zeggen, komen er twee mannen binnen.

‘Oh ja, dat is waar ook,’ mompelt meester Simon. ‘Dit zijn, eh...’

Hij kijkt op een blaadje op zijn bureau. ‘...Twan en Jerry.’

Flora kijkt nieuwsgierig naar de twee mannen, die wat schaapachtig blijven staan. Twan draagt een vaal poloshirt. Jerry heeft een leren jasje aan. Zijn halflange haar hangt over de kraag van het jasje.

Is het nu grijs of blond? Flora twijfelt. Grijs waarschijnlijk, want zijn voorhoofd is een beetje kaal. En zijn ogen glimmen ondeugend.

‘Twan en Jerry komen filmen voor een televisieprogramma,’ legt de meester uit.

‘We maken een documentaire,’ zegt Twan snel. ‘Over het festival in jullie dorp.’

‘Cool!’ roept Sarah.

Logisch, want Sarah is altijd enthousiast.

‘Weten jullie wat een documentaire is?’ vraagt meester Simon.

Sarah haalt haar schouders op.

‘Een soort nieuwsfilm over echt gebeurde dingen?’ probeert Anniek.

‘Zoiets ja,’ knikt de meester.

‘Gaan jullie ons ook filmen?’

Sarah staat al naast haar stoel.

‘Niet speciaal,’ zegt Twan. ‘Maar jullie kunnen wel in beeld komen.’

‘Hoe lang blijven jullie?’ vraagt Maurits.

‘Tot het einde van het festival. Een week of twee dus. We willen in ieder geval het eindfeest met het zomervuur in het dorp filmen. En ook wat activiteiten op jullie school.’

Geroezemoes gonst door de klas.

Meester Simon tikt op zijn bureau en zwaait met een stapel papier.

‘Deze brieven zijn voor jullie ouders. Daar staat alles verder in. Als jullie deze heren zien rondlopen, moet je ze niet storen. Laat ze gewoon hun werk doen.’

Dat gaat niet lukken, denkt Flora. Iedereen gaat natuurlijk aandacht trekken.

Twan en Jerry lopen de klas uit.

‘See you!’ zegt Twan. Hij steekt zijn hand op.

Jerry lacht een beetje en knipoogt. Hij doet een zware tas over zijn schouder.

Zou daar een camera inzitten? vraagt Flora zich af. Of een microfoon?

‘Jongens nu beginnen we echt,’ zegt meester Simon. ‘Want het wordt een drukke week.

Bladzijde 52!’

3

Oude verrassing

Flora trekt zuchtend haar la open om haar geschiedenisboek te pakken. Ze snuft. Bah, wat is dat voor geur? Ze trekt haar la wat verder open en graaft wat achterin.

Hmm, wat ligt daar op dat schrift? Een plakkerig, donkerbruin ding met witte vlekken.

Oh nee! Dat is haar banaan van vorige week. Of van de week daarvoor. Helemaal vergeten... Nu is hij papperig en beschimmeld. Haar hele laatje stinkt ernaar.

Flora vist met een vies gezicht het geschiedenisboek uit de la.

Als het pauze is, tilt Flora het schrift met de vastgeplakte banaan voorzichtig uit haar la. Snel loopt ze naar de prullenbak. Ze hoopt dat niemand het ziet.

‘Getver! Wat is dat?’

Naast haar staat Maurits.

‘Een tosti, nou goed?’ flapt Flora eruit.

Ze kijkt expres de andere kant op en laat de banaan met een plof in de prullenbak glijden.

Op het schrift blijft alleen een bruine, plakkerige vlek achter.

Maurits trekt zijn neus op.

‘Het is geen vergif, hoor,’ zegt Flora bozig.

Ze loopt snel naar Anniek, die al op het schoolplein staat.

Anniek lacht hard om Flora's verhaal. Maar ze heeft geen zin meer in haar eigen pauzehapje: toevallig ook een banaan. 'Zullen we die achter in de la van Maurits leggen?' bedenkt Flora. 'Hij deed net weer zo onaardig, alsof ik gek ben ofzo.' Anniek vindt het een goed idee.

Ze gaan weer naar binnen en sluipen de klas in. Anniek trekt snel de la van Maurits open. Hij is keurig opgeruimd. Zo keurig dat je er geen banaan in kunt wegwerken.

'Hmm... we kunnen hem ook bij Fabio leggen,' zegt Anniek. 'Ook grappig toch?'

'Hé, kijk eens,' zegt Flora, die de la van Maurits nog inspecteert. Ze houdt een vel papier omhoog. Er staat een plattegrond op.

Meester Simon komt binnen.

'Naar buiten jullie!' zegt hij geïrriteerd.

De meisjes lopen snel naar buiten. Flora heeft de plattegrond in haar hand. In de verte zien ze Maurits.

'Doe hem weg, snel!'

Anniek duwt Flora's arm naar beneden. Flora vouwt het vel gehaast op.

Mysterie Maurits

‘Dit is de school,’ zegt Daniël.

Hij bestudeert de plattegrond uit Maurits’ la.

‘En dat is de Bergweg. En daar zie ik de supermarkt. Deze plattegrond is gemaakt met een speciaal programma. Best goed gedaan, hoor.’ Daniël knikt goedkeurend.

‘Maar die kruizen? Geen idee wat die betekenen.’

Hij wijst naar twee zwarte kruizen op de kaart.

‘Zou Maurits daar iets verstopt hebben?’ denkt Flora hardop.

‘Misschien heeft hij ook een geheime club,’ zegt Fabio.

‘Die kan nooit tegen De Groene Hand! op’ vindt Flora.

‘Zullen we eens langs die plekken met kruizen lopen?’ stelt Anniek voor. ‘Misschien zien we dan wat.’

‘Straks hebben we toch nog een mysterie,’ lacht Hilde.

‘Ja, ha ha, het mysterie van Maurits. Veel te makkelijk voor ons, hoor,’ zegt Anniek.

‘Ik wil het toch wel eens zien,’ zegt Fabio. ‘Wie gaat er mee?’

De plattegrond is heel simpel. De kruizen staan bij groene wolkjes op de kaart.

‘Daar bedoelt hij vast bomen of struiken mee,’ bedenkt Hilde.

Ze kijken bij de bosjes vlak bij de supermarkt. En bij de struiken achter de school. Maar er is niets bijzonders te vinden.

‘Wat heeft Maurits met struiken?’ vraagt Fabio zich af.

‘Geen idee. Volgens mij is het gewoon een fantasiekaart,’ zegt Hilde. ‘Het slaat verder nergens op.’

Anniek vouwt het papier weer op en stopt het in haar zak.

‘We bewaren hem wel. Gewoon voor de zekerheid.’

‘Gaan jullie morgen ook naar de jaarmarkt op school?’ vraagt Fabio. ‘Ik ga helpen drankjes schenken.’

‘Oh ja, de markt! Ik kom wel kijken,’ zegt Flora. ‘Jij toch ook Anniek?’

Anniek knikt.

‘Ik ga een hele stapel oude Duck pockets verkopen,’ zegt Daniël.

‘Weet je het zeker? Ik wil er wel een paar!’ zegt Hilde. ‘Wat kosten ze?’

Op de jaarmarkt

‘Kijk, daar lopen die filmers,’ zegt Flora. Ze wandelt samen met Anniek over de markt.

In de grote hal op school staan allemaal kraampjes. Mensen verkopen er hun spullen en je kunt meedoen aan spelletjes. Al het geld gaat naar het goede doel.

Twan en Jerry slenteren op de markt rond met hun microfoon en camera. Flora vraagt zich af hoe boeiend deze jaarmarkt kan zijn voor een documentaire. Ze ziet hoe Jerry iets lekkers van een schaal pakt en in zijn mond steekt.

‘Heb jij Daniël al gezien?’ vraagt ze aan Anniek.

‘Nee. Misschien zit hij wel in de lange gang. Daar zitten ook wat mensen. Kom, gaan we daar even kijken.’

Flora trekt Anniek mee aan haar arm.

‘Wie is dat?’ fluistert Flora. Ze wijst naar een vrouw die in een hoek aan een tafeltje zit. Ze draagt een glanzende jurk van dunne stof. Om haar nek hangt een grote, zilveren ketting.

‘Geen idee,’ zegt Anniek. ‘Ik ken haar niet. Misschien een moeder van een kleuter?’

Anniek loopt door, maar Flora blijft staan. De vrouw heeft iets bijzonders.

Flora loopt naar haar toe.

‘Hallo, wat doet u?’ vraagt ze.

De vrouw glimlacht, maar zegt niets.
Anniek komt naast Flora staan.
De vrouw kijkt de meisjes diep in de ogen.
‘Jullie zijn nieuwsgierig,’ zegt de vrouw.
Flora knikt.
‘Dat voelde ik meteen,’ gaat de vrouw door.
‘Waarom zit u hier?’ vraagt Anniek.
De vrouw pakt een stapeltje kaarten. Ze begint ze te schudden.
Dan legt ze de kaarten ondersteboven in een waaier op tafel.
‘Voor twee euro lees ik kaarten,’ zegt de vrouw. ‘Voor het goede
doel natuurlijk!’
‘Kaarten lezen?’ Flora begrijpt het niet.
‘Alle kaarten hebben een magische betekenis,’ legt de vrouw uit.
‘Je mag er vijf uitkiezen. Dan kan ik iets vertellen over je verleden,
je heden en je toekomst.’
‘Bent u soms een waarzegster?’ vraagt Flora.
De ogen van de vrouw lichten even op.
‘Nee hoor,’ zegt ze dan. ‘Ik voel dingen gewoon aan. Dingen die
anderen niet doorhebben.’
Flora en Anniek kijken zwijgend naar de kaarten.
‘Twee euro,’ zucht Flora.
Ze heeft drie euro meegekregen voor de jaarmarkt. Ze is bere-
nieuwsgierig naar haar toekomst. Maar dan is haar geld wel bijna
op.